

Главното началство на този отрядъ, нарѣченъ и „легучий“ (хвърчащъ) бѣше повѣрено на ген. адютанта Иосифа Владимировича Гурка. Гурко е роденъ въ 1828 г. и въ 1846 г. постъпилъ на служба въ гусарскій полкъ. Желаящъ да се запознае практически съ всичкитѣ клонове на военното образование, въ 1856 г. постъпилъ въ пѣх. полкъ на ген. фелд-маршала графа Дибича Задбалканскій. Въ много битки участвовалъ и съ много ордени украсенъ. За неговата способностъ било му повѣрявано да командува, ту единъ полкъ, ту други и, командувания отъ него полкъ, освѣнъ че се отличавалъ въ смотра, нѣ съ своята геометрическа правилностъ, точностъ, отчетливостъ и блѣсъкъ, въ изумление докарвалъ зрителитѣ.

Ген. адютантъ Иосифъ Владимировичъ Гурко.

Н. И. В. главнокомандующій, който познавалъ боевата дѣятелностъ на Гурка, повикалъ го нарочно изъ Петербургъ и повѣрилъ му началството на този отрядъ, който съ дързостта си, наскоро привлече вниманието на цѣлъ свѣтъ.

На 22-й се издаде приказъ за свормированието особенъ отрядъ „Русчушки“, подъ началството на Н. И. В. Цесаревича. Въ този отрядъ влизали 12-й армейскій корпусъ — подъ командата на Н. И. В. великий князь Владимиръ Александровичъ, и 13-й армейскій корпусъ — генераль-лейтенанта Гана. Всичко отъ 49 баталіона, 20 ескадрона, 21 сотня и 224 орджия. Задачата на този отрядъ бѣше, да притѣсни турцитѣ въ Руссе и да ги изгони.

Отъ 9-й корпусъ се образова другъ отрядъ, подъ началството на ген. Криденера, който да се впусне къмъ рѣката Осма, да превземе ятката крѣпостъ — Никополъ и по този начинъ да се обезпечи линията на Дунава отъ Руссе до Никополъ.

На 21-й моста на Дунава билъ поправенъ, войскитѣ почнали да преминаватъ и въ сѣщия день нѣкои части отъ отряда на Гурка потеглили презъ селата: Т.-Слива, Гор.-Студенъ,